

Cß thß gißi vßa đßc mßc kßch mßt câu chuyßn thßng tâm xßy ra vào ngày 13 tháng 10, 2011 tại thành phố Phố Tßn, tỉnh Qußng Đông.

Xin click vào đây <http://www.youtube.com/watch?v=vGIvSKY-tY>

để xem video clip, bạn phaßi trên 18 tußi để có thể xem hình ảnh quá thảm khßck này.

Theo hình ảnh đßc camera ß góc đßng ghi lßi, mßt bé gái đang đi trên mßt con đßng nhß trong mßt khu chß vào lúc trßi sßm tßi, bß mßt chiếc xe tßi nhß đâm phßi, em bé té xußng đßng và bß xe cán qua bánh trßc. Chúng ta thßy xe ngßng lßi mßy giây, có vßngßn ngß rßi lái xe đi tißp, cán qua ngßng i đßa trß lßn thß hai bßng bánh sau mà không đßng lßi. Mßy phút sau, mßt xe tßi khác chßy đßn, tißp tßc cán lên phßn chân cßa em bé làm máu chßy loang ra thành vßng.

Sau đó có ít nhßt 17 ngßng i trong khu chß qua lßi bßng xe gßn máy hay đi bß chßng kißn bé nßm trên vßng máu mà không mßt ai chßy đßn gßn hay có phßn ßng gì. Nhißu chiếc xe gßn máy chßy qua, tránh chß em bé nßm rßi đi thßng. Mßt phßn đßn đßp vß sinh trong khu chß là ngßng i đßu tiên chßy lßi bßng em bé lên và gßi bà mß em đßn, đßa vào bßnh vißn. Vì thßng tích quá nßng, bé gái Duyßt Duyßt đã qua đßi. Sau khi bß bßt, ngßng i tài xß đã gißi thích: “Nßu nó chßt, tôi chß phßi trß khoßng 20,000 quan, nhßng nßu nó bß thßng tßt, tôi sß phßi bß ra hàng trăm ngàn quan.” Trong mßt hoàn cßnh xã hßi nhß vßy, hành đßng cßa ngßng i phßn quét rác bßng em bé lên bß coi nhß hành đßng cßa mßt kß “khßck ngßng i,” mußn nßi tißng, mßt hành đßng “qußn tß Tàu.”

Cßng vßi sß tính toán “chßt rß hßn bß thßng,” tám ngày sau cßng tßi Trung Cßng, ß Lô Châu, tỉnh Tß Xuyên, mßt xe vßn tßi nßng đã cán phßi mßt em bé trai đang trên đßng tßi trßng. Mßt nhân chßng kß lßi chính ông đã trông thßy chiếc xe lùi mßt chút rßi lßi lao lên, cán lên thân hình đßa bé và tißp tßc chßy thêm khoßng 10m nßa. Sau đó, tài xß nhßy ra khßi xe tßi và câu hßi đßu tiên y bßt ra cßa mißng là: “Tôi sß phßi trß bao nhißu đây?” Trong trßng hßp trên ngßng i tài xß đã suy nghĩ rßng trß tißn bßi thßng cho mßt nßn nhân chßt sß rß hßn chi tißn bßnh vißn nßu nßn nhân chß bß thßng.

Chuyện xảy ra trên đây không khác gì những chuyện “vô cớ m” thường xảy ra trên đất nước Việt Nam hôm nay. Cái cảnh cán bộ đi chôn cất nên phải lùi xe lùi đi cán qua lán nà. Cảnh mặt công an giao thông bắt cán qua bằng chứng của người, phần trên đang nghe ngoại cảnh như mình dự, không ai đến để hay gì xe cấp cứu những có người bình thường đang quay phim suốt mấy phút để đưa lên “mạng.” Chuyện như trong xóm làng như dân làng gầy gầy và thiếu sức người ở trong chỗ, chuyện công an đánh, đập, giết người. Chuyện lán như công nhân bắt bắt rồi, đi ăn xin ở ngoài mà đi đến chính quyền Việt cộng sự thì quay mặt trở lại trách nhiệm hay hàng trăm dân oan nằm dưới ng khi u ki n mà bắt công quyền vô trách nhiệm làm . Hiện tượng vô cớ m của đa số dân chúng Việt Nam trong nước đã được đề cập, mô tả và phê phán trong nhiều bài viết. Chưa kể đến thái độ bàng quan đối với những chuyện thường tâm xảy ra trước mắt mà vì cán bộ không nhận thấy sự gây nên ng kết quả thì họ nào đến cho họ, đi về với những vấn đề lán của đất nước, đi bắt phần dân chúng Việt Nam được mô tả trong các bài viết này còn đáng để xem như không liên quan gì đến bản thân mình.

Phân tích tâm lý, chúng ta thấy con người thường sợ bị liên lụy, khi can thiệp vào những chuyện không phải của mình, “ách gì a đằng chôn mang vào c,” nhất là khi người ta không tin vào mặt thể luật pháp công chính, sợ rồi rồi về chính quyền, khi phải khai báo, trình bày hay làm nhân chứng cho mặt và án. Trong mặt xã hội là lúc giờ đối người ta còn sợ cả sợ đóng kịch để là người, đến đến tình cảm con người chai đá không biết xót thương. Thuở thiêu niên, ngày mới vào Saigon lán đến tiên, có thể thấy cái mặt “tên l” tôi còn ngơ ngáo ngáo, mặt ông tên l gọi: “Cậu cho xin mặt để ng mua bánh mì.” Sau khi nhận mặt để ng khá dễ dàng, ông ta lại giờ nói ra: “Cậu cho thêm mặt để ng mua tờ báo để lót ng thì nay!” Tôi nghe ng làm người nhân ái, sắp móc túi lán thì hai thì thì ng bắt Saigon đi bên cạnh, kéo mặt tay tôi: “Đồ ngu! Đi lên mày!” Giờ đây mặt để a cháu của tôi về Việt Nam, mặt chi u mà a, đi chôn về bắt, nhìn thấy hai để a trên rách rách đang nghe cơ ro bên gốc cây thì nghĩ, mu n thăm hỏi, giúp đỡ, nó bắt bắt đến xe rồi, những thì ng bắt đã gọi: “Chúng giờ về đây! Để ng bắt là! Mày hỏi bắt ngu!” Về thì còn biết trở lại lòng thương xót ai. Trong xã hội Việt Nam bây giờ không thấy những lời than thở gì thì o: “mặt cấp không tiến về x,” “nhà nghèo, đông anh em, cha mẹ mặt s m”... cũng nhiều cảnh như ng trở mặt rồi bắt chân tay cho thành tàn tật để đi ăn xin, những ông sợ giờ đi quyền tiến giờ a ch. Về thì còn biết tin ai và lòng trắc ẩn để đâu cho đúng ch.

Đối với hoàn cảnh của Việt Nam, những chuyện “vô cớ m” kiểu trên không phải ngày mặt ngày hai mà có, nó tích lũy thì ngày “giờ phóng” khi văn hóa thì để cấp a mặt để t nước bắt tàn phá, sách vở bắt, thấy giáo bắt đi tù, mặt n n giáo để “tiên học cần thù, học học văn” để cấp phải. Khi u hi u “mình sống vì mặt người” để cấp giờ ng cao những thì ch thì là chúng đập lên nhau mà sống. Con người trở thành chai đá trước cái khổ của để ng rồi, vì nếu khổ của mình cũng không ai thêm để ý đến. Cái chết, niềm đau, nếu khổ của để ng rồi đôi khi trở thành trò giỡn trí cho người khác, vì chôn đích tuyên truyền. Ở miền Bắc trước năm 1975, đến thì để a ch thì bắt loa bu c c làng tham dự: “Giết, giết n a, bàn tay không phút nghỉ, cho ru ng để ng lúa thì, thu mau xong,” hay “Thập đư c cho sáng khắp để ng/Thập đư c cho sáng đình làng đêm nay/Lời bắt nó ra đây/Bắt qu g c xu ng để a đây chết thôi!” Sau 1975, xã hội những người yêu nước thì bắt bắt thì sâu vào để ng, lừa dân ph, phần ng khóm đi xem.

Con người đến đến bắt xúc cảm, không hề thương xót và chai lì về những cảnh chết đau buồn

giả a ch, hay cänh nhäng xác chät bä thä trôi sông. Cũng trong thái đä “vô cäm,” nhäm mäc đích đào täo cho đät nänh cänh nhäng vän đäng viên “siêu viät” trong các bämôn cá nhân, bän huän luyän viên Trung Cäng đã hành hänh nhäi u thiäu nhi bäng cách uän ép xänh ng säng các em, treo các em lên xà ngang hay ngäi lên mình các em không hä thänh ng tiäc. Cäu cánh là cän thiät, mäi phänh ng tiän đäu không đáng kä.

Câu chuyän cäa em bé Duyät Duyät đã đänh cä thä giäi bày tä sä xúc đäng và cảm phän vä thái đä “vô cäm” trong chä đä cäng sän Tàu mà Viät Nam hiän nay là mät phiên bän. Ngäi i ta cäm thäy ghê täm bäi thái đä đäng đäng, länh lòng cäa con ngäi i träc cái chät đau đän quän quäi cäa mät con ngäi i, läi là mät em bé yäu đäu i, còn thua cä mät con chó, con mèo träc cái chät cäa đäng loäi. Liäu räi đây khi chä đä cäng sän đã bä quét sách khäi trái đät, phäi bao nhiêu năm đä xây đäng, đào täo läi con ngäi i.

Nghĩ mà thänh ng nhä đän trang luân lý giáo khoa thä cäa nhäng ngày xäa thân ái.